

DISCIPLINA de pedodontie
UMF „Victor Babes” Timisoara

TERAPIA ENDODONTICĂ ÎN DENTATIA TEMPORARĂ

LUCRĂRI PRACTICE NR 8

PARTICULARITĂȚILE INFLAMAȚIEI PULPARE LA DINȚII TEMPORARI

- Inflamația pulpară la dinții temporari se instalează extrem de precoce în decursul evoluției proceselor carioase
- Procesul inflamator progresează mult mai rapid, cu scurtarea stadiilor acute iar în final duce la formarea microabceselor diseminate în tot teritoriul pulpar
- Inflamația are tendința să se extindă rapid la nivelul țesuturilor parodontale în special cu cât dintele evoluează spre stadiul 3.
- Propagarea inflamației pulpare spre țesutul parodontal se face pe calea cea mai scurtă – prin canaliculele dentinare din podeaua camerei pulpare . Astfel procesul se cantonează interradicular.
- Această formă de propagare a inflamației determină existența formelor mixte de îmbolnăvire
- Resorbția rădăcinii poate avea un efect compensator ce duce la cronicizarea modificărilor inflamatorii.

Forma morfo-patologică de inflamație pulpară depinde și de factorii etiologici care au dus la deschiderea camerei pulpare.

În stadiul 1 și 2 posibilitățile de apărare sunt mai mari, în schimb în stadiul 3, când resorbția radiculară e avansată răspunsul pulpar constă mai ales din inflamații de tip cronic sau necroză.

ETIOPATOGENIE

1. Caria dentară netratată - reprezintă cauza cea mai frecventă
2. Tratamentele incorecte
  - prepararea cavităților fără răcire
  - uscarea excesivă a plăgii dentare
  - medicamentele cu efect iritant utilizate în tratamentul plăgii dentinare: alcool, apă oxigenată, eugenol
  - unele substanțe nocive din materialele de obturație
3. Traumatismele
  - **acute:** expunerea mecanică a pulpei dentare prin fractură coronară sau în cursul preparării cavității.
  - **cronice:** ‘mici și repetate’
    - obturații în supraocluzie
    - traumatismele din timpul actului masticator
    - adaptarea și activarea incorectă a aparatelor ortodontice
    - bruxism
    - atriție

CARACTERISTICI

Dintele cu pulpă vitală:

- Nu prezintă în antecedente nici o **durere spontană**
- Nu prezintă nici un semn clinic sau radiologic al unei infecții periapicale
- La deschiderea camerei pulpare, pulpa sângerează cu **sânge de culoare roșie**
- Se tratează cu **metode conservative**: coafaje/pulpotomii

Dintele cu pulpă devitală:

- Prezintă în antecedente **durere spontană**
- Mucoasa adiacentă este tumefiată, congestionată, dureroasă
- Se poate observa orificiul unei fistule
- Prezintă o mobilitate accentuată
- E dureros la percuție
- Pe Rx. se poate vedea **resorbția radiculară patologică** sau distrucția osului periradicular
- Pulpa **nu sângerează**
- Se tratează prin **metode radicale**: pulpectomie/extracție

CRITERII DE DIAGNOSTIC

Criterii subiective – anamneza

Simptomul principal este **durerea** care poate avea următoarele caracteristici:

Ștearsă/Instabilă/Imprecisă/Spontană/Provocată

Durerea provocată

- Stimulată de iritanți termici, chimici sau mecanici și se reduce sau dispare după îndepărtarea iritantului
- Indică prezența sensibilității dentinare dintr-o carie profundă sau restaurare defectuoasă
- În majoritatea cazurilor pulpa este vitală și se tratează prin tehnici conservative

Durerea spontană

- E pulsatilă, surdă, exacerbată la cald și apare de obicei **noaptea**
- E indicatorul unei afectări avansate a pulpei ce se tratează prin tehnici radicale
- E una din cele mai frecvente acuze ale pacienților ce se prezintă în urgență

COAFAJELE PULPARE

Coafaj pulpar indirect – urmărește menținerea vitalității pulpare prin:

- Stoparea procesului carios
- Stimularea formării de dentină sclerotică
- Stimularea formării de dentină terțiară, de reparație
- Remineralizarea dentinei carioase

Coafaj pulpar direct – **tratament de excepție** – indicat doar într-o singură situație clinică - **deschiderea accidentală a camerei pulpare** prin traumatism iatrogen, la un dinte temporar aflat în stadiul 1 sau 2:

- Dintele să fie asimptomatic
- Orificiul de deschidere să fie punctiform
- Dintele să nu fi fost contaminat cu salivă

Dacă în cazul dinților permanenți **coafajele** sunt larg utilizate pentru conservarea vitalității pulpare, **în cazul dinților temporari** utilizarea lor trebuie restrânsă la câteva situații clinice precise în afara cărora aplicarea acestor proceduri reprezintă **o eroare**.

PULPOTOMIA

Indicațiile pulpotomiei

Generale:

- Pacient cooperant
- Pacienți cu tulburări de coagulare
- Pacient cu oexperiență anterioară nefavorabilă privind extracția

Dentare:

- Dinte cu inflamație pulpară coronară la care resorbția radiculară este cel puțin 2/3 din lungimea rădăcinii
- deschiderea camerei pulpare în timpul îndepărtării dentinei alterate dintr-un proces carios profund, dintele fiind vital
- Eșecul coafajelor
- Dinte vital cu expunere mecanică iatrogenă sau traumatică cu suprafață de deschidere mare

Cunoscută și sub denumirea de „**amputație**” reprezintă metoda de tratament prin care **se îndepărtează doar pulpa coronară inflamată**, pulpa radiculară rămânând pe loc cu scopul de a menține rata și ritmul normal de resorbție a rădăcinii.

PULPOTOMIA

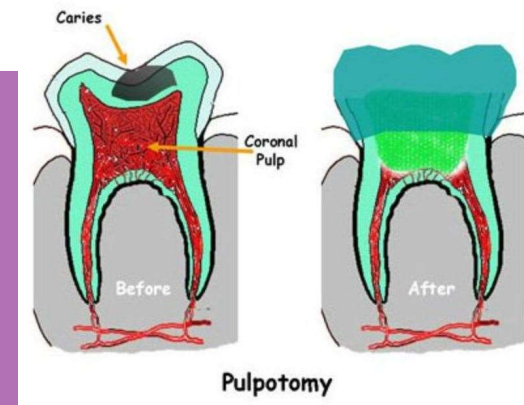
Contraindicațiile pulpotomiei

Generale

- Copil a cărui părinți au o atitudine ignorantă față de sănătea dinților și conservarea lor
- Pacient cu o afecțiune cardiacă congenitală sau episoade de reumatism acut în antecedente
- Pacienții cu o stare generală alterată care au o rezistență scăzută la infecții și posibilități limitate de vindecare

Dentare

- Dinte pe cale de a-și termina exfolierea
- Dinte cu distrucție coronară extinsă
- La dinții monoradiculari
- Dinte cu semne și simptome ce indică extinderea inflamației pulpare dincolo de teritoriul coronar
- Dinte cu o carie ce a penetrat planșeul camerei pulpare

PULPOTOMIA DEVITALĂ

Indicații

- Pulpită parțială
- Copii necooperanți
- În situațiile în care din criză de timp se preferă ședințele mai scurte
- Eșecul coafajului pulpar
- Băieți cu hemofilie
- După vârsta de 6 ani

Avantaje

- Nu necesită anestezie
- Înlătură rapid durerea deoarece substanța devitalizantă conține în compoziția sa și un anestezic de contact
- Tehnică de execuție simplă
- Ușor acceptată de pacienți

Dezavantaje

- Pierderea vitalității filetului pulpar mortificat
- Examenul pulpar direct nu permite aprecierea stării pulpei
- Anestezierea incompletă a pulpei

PULPOTOMIA NE-VITALĂ

În prima sedință:

- Izolarea dintelui
- Pregătirea cavității
- Îndepărtarea procesului carios
- Îndepărtarea tavanului camerei pulpare
- Îndepărtarea pulpei coronare (nu necesită anestezie – pulpa fiind devitală)
- Se irigă și se uscă
- Dacă avem un acces bun la canalele radiculare, o parte din pulpa radiculară poate fi îndepărtată cu un excavator mic
- Aplicarea în camera pulpară a unei bulete

uscate cu soluție antiseptică puternică

- Realizarea obturației provizorii

În a doua sedință (după 7-14 zile):

- Se îndepărtează obturația provizorie și buleta
- Se aplică cu presiune pastă antiseptică pe podeaua camerei pulpare, pentru a împinge pasta în prima porțiune a canalului radicular
- Refacerea morfologiei coronare

Prezența unei fistule asociată cu o parodontită apicală cronică sau a unei mobilități patologice nu reprezintă contraindicații absolute ale acestei tehnici.

PULPECTOMIA

Pulpectomia este procedeul tehnic de extirpare a țesutului pulpar din camera pulpară și canalele radiculare.

Indicații

- Eșecul pulpotomiilor
- Dinte temporar aflat în stadiul 2 de dezvoltare la care inflamația pulpară ireversibilă s-a extins și în teritoriul radicular
- Dinte temporar devital asociat cu un abces sau o fistulă
- Prezența puroiului la deschiderea camerei pulpare
- Celulită

Contraindicații

- boli cronice: leucemie, afecțiuni cardiace congenitale sau reumatice, afecțiuni renale
- Dinte nerestaurabil
- Dinte temporar în stadiul 1 – se poate încerca conservarea parțială a pulpei
- Dinte temporar în stadiul 3 cu resorbție mai mare de 2/3 din lungimea rădăcinii
- Infecții periapicale extinse la nivelul mugurelui dintelui permanent

PULPECTOMIA ÎN MAI MULTE ȘEDINȚE

Este indicată în două situații diferite:

- **Cand nu putem efectua o pulpectomie vitală** deoarece copilul nu acceptă anestezia. În acest caz se realizează o pulpectomie devitală. În prima ședință se aplică un devitalizant pulpar pe bază de paraformaldehidă urmând ca în 10-15 zile să se efectueze extirparea pulpei corono-radiculare și obturația canalelor radiculare
- În situația unei **necroze pulpare septice (gangrenă)** sau copilul prezintă un abces, o celulită, o fistrulă cronică sau o secreție persistentă la nivelul canalelor radiculare (parodontită apicală acută sau parodontită apicală cronică acutizată) se impun mai multe ședințe de tratament

Celulită

MATERIALE DE OBTURAȚIE RADICULARĂ

Criteriile materialului ideal pentru obturația radiculară a dinților temporari:

- Să se resoarbă în același ritm cu rădăcina dintelui temporar
- Să nu fie toxic pentru țesuturile periapicale și germenele dintelui permanent
- Să se resoarbă rapid dacă este împins dincolo de apex
- Să fie antiseptic
- Să poată fi aplicat cu ușurință
- Să adere la pereții radiculari
- Să poată fi îndepărtat cu ușurință dacă este necesar
- Să fie radioopac
- Să nu coloreze dinții

Nici un material actual nu îndeplinește toate aceste criterii.
Cele mai folosite materiale sunt: pasta ZOE, pasta iodoformată și hidroxidul de calciu.